

[Aase Olesen]

Nu er jeg deltager i de forhandlinger, og jeg vil gerne spørge indenrigsministeren, om hun på regeringens vegne her kan sige, at regeringen allerede har lagt sig fast på, at ejere af fast ejendom vil få stigende udgifter, for så er det nyt for mig, og så synes jeg, det var rart at få det at vide.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Grunden til, at de to forslag foreligger her i dag, er netop, at vi ikke fandt, det var nødvendigt, at de gik ind i skattedrøftelserne, og derfor brugte jeg ikke begrundelsen. Men jeg har i øvrigt sagt – og det står også i bemærkningerne til regeringens lovforslag – at det øvrige, vi ønsker at drøfte på grundskatteområdet, ønsker vi inddraget i de skattepolitiske forhandlinger. Jeg begrundede ikke, sådan som fru Aase Olesen sagde, fremsættelsen af disse to lovforslag med, at de skulle indgå i skatteforhandlingerne, men det kan blive nødvendigt nu, hvor der foreligger så mange forslag. Det troede jeg vi kunne blive enige om.

Lykketoft (S):

Indenrigsministeren har det med at forsøge sig med parade- og demonstrationsforslag på dette område. Vi har én gang været vidne til den gamle travet om afskaffelse af ejendomsskatter på produktionsjord, og nu kommer der så et nyt demonstrationsforslag, som vel har en vis appel til nogle VK-kernefølger med de store hartkorn.

Jeg synes, det er et fantastisk forslag fra indenrigsministeren. Den amtskommunale grundskyld skal efter indenrigsministerens forslag nedtrappes til 6 promille. Samtidig mener indenrigsministeren, at landbruget skal have sin andel i promillepengetilbageførsler opretholdt med 4,3 promille, og samtidig går jeg ud fra, at indenrigsministeren er tilhænger af, at landbruget skal bevare sin fradragsret for de betalte ejendomsskatter. Det betyder, at man sparer stort set 3 af de 6 promille, og så skal man altså derudover have tilbageført 4,3 promille, så det vil sige, at man for at betale 6 promille får 7,3 promille tilbage.

Det er et fornemt forslag. Jeg havde nær sagt: som demonstrationsforslag er det endnu bedre end det forrige, hvor man kun skulle betale nul. Men jeg har lidt svært ved at for-

stå den dybere retfærdighed eller rationalitet bag dette forslag, og for ikke at efterlade mulighed for misforståelse, vil jeg sige, at vi ikke vil medvirke til noget af det, regeringen ønsker med sine forslag, der er til debat her. Vi har ikke noget ønske om at diskutere ejendomsskatter i forbindelse med indkomstskatteforhandlingerne, og vi betragter regeringens to udspil her som en klar tilkendegivelse af, at ejendomsskatter er noget, man må fastlægge med det folketingsflertal, som der nu er i sagen. Det kan vi tilslutte os.

Så vil jeg i øvrigt sige, at jeg ligesom fru Aase Olesen har meget svært ved at forstå den passus i regeringens 2½ sides udspil om en indkomstskattereform, hvor man ønsker at inddrage ejendomsskatterne, for det er jo helt sikkert, at man ikke vil være i stand til at lave en indkomstskattereform, der betyder skattestigninger for husejere over én kam. Og man vil ikke være i stand til at lave en ejendomsskattelettelse, der specielt kommer de husejere til gode, som måtte komme til at betale mere i indkomstskat. Derfor er den passus rent ud sagt meningsløs, hvad jeg vistnok også har haft lejlighed til at sige i anden sammenhæng.

Men tilbage til denne sag. Jeg mener som sagt ikke, der er nogen nødvendig sammenhæng mellem indkomst- og ejendomsbeskatning, og jeg har ingen som helst tro på, at det er muligt for socialdemokratiet at blive enige med indenrigsministeren og venstre om en fornuftig jordbeskatning. Venstre har jo, som det også blev sagt af indenrigsministeren heroppe for lidt siden, en dybt rodfæstet modvilje mod skatter, der skal betales, uanset hvor effektiv man er til at banke den skattepligtige indkomst ned ved udnyttelse af afskrivningsregler, henlæggelse til investeringsfond, nedskrivning på varelager osv.

Venstre mener, at alle disse fordele, som kan være velbegrundede i en sammenhæng, skal have som konsekvens, at al skat bortfalder. Derfor er ejendomsskat noget forkert, siger man. Det mener socialdemokratiet ikke. Tværtimod mener vi, at ejendomsskatter er gode skatter, netop fordi man ikke kan løbe fra dem. De udskrives på et grundlag, som den enkelte skatteyder ikke kan manipulere med, og som er et rimeligt udtryk for en skatteevne i kraft af ejendomsret og kapitalbesiddelse. Det er ikke rimeligt at skubbe landets lejere foran sig og sige: de kommer